

[Ragnhild Andersen.]

skulle blive brugt som bremseklods for aktuelle ændringer. Desværre har vi ved flere lejligheder oplevet, at når store spørgsmål var til langvarig kommissionsundersøgelse, som f. eks. de ældres forhold var det i en årrække, blev dette af flertallet i det høje ting benyttet som motivering for at afvise ændringer, omend de var aldrig så nødvendige. På den anden side har vi da heldigvis også flere eksempler på, at påkrævede lovændringer er gennemført på sociale områder, samtidig med at der blev foretaget både dybtgående og langvarige undersøgelser og overvejelser i kommissioner — det har vi eksempelvis oplevet i denne vinter med arbejdsløshedsloven. Det fortæller jo, at langsigtede forskningsarbejder og undersøgelser ikke nødvendigvis behøver at stå i vejen for nødvendige fremskridt og forbedringer på det sociale område.

I den kommunistiske gruppe er der da også enighed om, at et socialforskningsinstitut kan udvikle sig til at blive et godt redskab for både forskning og fremskridt. Det kan blive banebrydende for sociale forbedringer i vort land. Vi ser hen til, at nødvendige reformer må blive resultatet af socialforskningsinstitutets oprettelse. Vi vil derfor tage medansvaret for denne lov og stemme for lovforslaget, men vi understreger, at hvis man med henblik på fremtidig lovgivning vil afvise drøftelser og gennemførelse af sociale ændringer under henvisning til, at man skal afvente langsigtede undersøgelser fra instituttet, vil det støde på vor modstand.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at kommunisterne vil stemme for såvel ændringsforslagene som for selve lovforslaget.

Socialministeren (Bomholt): Jeg har stillet et par ændringsforslag, der har tilknytning til drøftelsen i folketingsudvalget, og har herved, mener jeg, taget hensyn til de synspunkter, der fra oppositionens side er fremført, uden hensyn til disse kritikeres tilslutning eller ikke-tilslutning til lovforslaget i øvrigt. En strengt saglig holdning til lovforslagets enkeltheder har for mig været det afgørende, selv om jeg naturligvis gerne havde set, at der var opnået enstemmig tilslutning til et lovforslag af denne karakter.

Til det ærede medlem fru Else Zeuthen vil jeg gerne sige, at jeg mener, der bør, som det ærede medlem sagde, lægges vægt på § 3, stk. 3, nu da repræsentantskabet er bortfaldet. I kraft af denne paragrafs stk. 3 er det muligt at opnå kontakt med de interesserede kredse, der bør inddrages i løsningen af de enkelte opgaver.

Det ærede medlem hr. Lorentzen mente, at det ville være mere hensigtsmæssigt at henlægge disse forskningsopgaver til universiteterne. Jeg kan nu ikke se, at denne forskel, et videnskabeligt institut selvstændigt eller et videnskabeligt institut under universiteterne, kan motivere et nej ved afstemningen her i tinget, men det må det ærede medlem og hans parti naturligvis om. I hvert fald går professorerne selv ind for dette lovforslag, og det glæder mig, at det ærede medlem betonedede betydningen af selve opgaven. Det svarer til en udtalelse, som er fremsat af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i Dagens Nyheder den 19. august 1957 — med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne citere —:

„Vi trænger afgjort til social forskning. Vi trænger sikkert til mere og bedre forskning, end vi har, ledet af folk med menneskekundskab og common sense. Og vi trænger til, at man samler sig om nogle fundamentale problemer, for udvalget har jo ret i, at vi ikke har tilstrækkeligt grundlag til at skønne over, „om de anvendte midler — pengemæssigt eller organisatorisk — får den størst mulige nyttevirkning og sættes ind på de mest betydningsfulde steder“.

Det svarer jo helt og fuldt til, hvad dansk socialpolitikens videnskabelige nestor, professor F. Zeuthen, skriver i nr. 3-4 for november 1957 af Socialpolitisk Forenings medlemsblad — jeg anmoder om tilladelse til at citere —:

„Vi har nu drevet socialpolitik her i landet i over et halvt hundrede år, og vi ved også meget, både om, hvorledes den praktiseres, og om de sociale forhold, der danner baggrunden. Med hensyn til virkningerne giver statistikken dog ofte kun oplysninger i grove træk. En mere intim viden var ønskelig om, hvordan folk lever og reagerer over for de socialpolitiske foranstaltninger, f. eks. om forbindelsen mellem understøttelse, eget arbejde og